

**KOMÜNİZM
VE
DİN**

2003

SA

8097

1966

**KOMÜNİZM
VE
DİN**

1966

KUNST
37
110

03 SA 8097

İ Ç İ N D E K İ L E R

Komünistlerin Dine Karşı Takındıkları	
Tavır	5
Dine Karşı Hareketler	15
Din ve Gençlik	33
Din Aleyhtarlığının Yarattığı Neticeler	41

KOMÜNİSTLERİN DİNE KARŞI TAKINDIKLARI TAVIR

«Din mazlum yaratığın feryadı, merhametsiz bir dünyanın ruhu, ruhsuz ataletin özüdür. Din, halkın afyonudur.»

Marx ve Engels, Eserler, Cilt 1, Sahife 385).

«Her dinî fikir, her tanrı fikri, hattâ Tanrı fikrine yaklaşmak bile son derece süflî bir iştir... en tehlikeli cinsten bir kötülük, en iğrenç bir bulaşıcı hastalıktır. Milyonlarca günah, mülevves fiiller, tecavüz ve bedenî ahlâksızlıklar... en zarif ideolojik kisvelere bürünmüş ince bir Tanrı fikrinden çok daha az tehlikelidir.

«Tanrı fikrinin en iyi niyetlerle ve en saf bir şekilde müdafaa edilmesi veya haklı çıkarılması bile gericiliğin haklı gösterilmesi demektir.»

(Lenin, Eserler, Cilt 35, s. 88 - 90 ve 93)

Din, bütün ömrünce çalışan ve isteyen insanlara, cennette mükâfatlandırma ümidi vermek suretiyle, dünyadaki hayatlarında miskinliği ve sabretmeyi öğretir. Din bir nevi manevî tuzaktır ki,

sermayenin kölesi olanlar kendi insanlıklarını ve daha iyi bir hayat iddialarını ona kaptırmışlardır.»
(Lenin, Eserler, cilt 10, s. 65-66).

«İnsanlığın din tarafından ezilmesi ve bastırılması sadece cemiyetteki iktisadî baskının bir neticesi ve aksidir.»

(Lenin, Eserler, Vol. 10, s. 68)

«Meşakkat çeken kitlelerin içtimai baskı altında tutulması, kapitalizmin kör kuvvetleri karşısında tamamen aciz ve yarımsız kalmaları, çalışan halkın hergün, her saat herhangi bir fevkalâde haldekinden bin kat daha müthiş azaba ve vahşî muamelelere maruz kalması... işte bugün dinin en derin temeli budur.»

(Lenin, Eserler, Cilt 15, s. 374-375)

«İnsanların ve sınıfların ötesinde bir telâkiden gelen bütün ahlâkî hükümleri tanımıyoruz. Bunun bir hiyle, bir sahtekârlık ve mülk sahipleriyle kapitalistlerin menfaatları uğrunda işçilerle köylülerin kafalarını bozmak olduğunu söylüyoruz.»

(Lenin, Eserler, Cilt 31, s. 267)

«'Din halkın afyonudur' ... Marx'ın bu düsturu din meselesinde Marksizmin bütün dünya görüşünün bir temel taşıdır. Marksizm bütün modern dinlere ve kiliselere, bütün din teşkilâtlarına burjuva reaksiyonunun sömürmeyi ve işçi sınıfını

uyuşturmayı savunmak üzere kullandığı birer organ olarak bakar.»

(Lenin, Eserler, Cilt 15, s. 371-372)

«Devlet bahis konusu olunca dinin hususî bir mesele halinde kalmasını istiyoruz, fakat Parti bahis konusu olunca dine hiçbir zaman hususî bir mesele nazarıyla bakamayız... İdeolojik mücadele şahsa ait bir iş değil, fakat umumî bir parti, proleterya meselesidir.»

(Lenin, Eserler, Cilt 10, s. 66-68)

«Bir Marksizst materyalist, yani din düşmanı olmalı, fakat o aynı zamanda bir diyalektik materyalist olmalı, yani dine karşı mücadelesini mücerret ve nazarı temellere değil, fakat fiiliyatta devam eden sınıf mücadelesi temeline dayandırmalıdır...»

«Sonra demokrasinin dine karşı tavrı ile alâkalı bütün hususî meseleler bu görüş noktasından halledilmelidir... Tanrıya olan inançlarını muhafaza eden işçileri Partiye almakla kalmayacağız, bunları bizim programımıza çıkacak yerde bu programın ruhu ile yetişmelerini sağlamak üzere bilhassa kaydedeceğiz.»

(Lenin, Eserler, Cilt 15, s. 376-378)

«Din özü itibariyle ,ilim aleyhtarı ve sömürücü mahiyeti dolayısıyla Komünizmle uzlaşamaz. Din daima gericiştir, onun yönetici ve temsilcileri ne olursa olsun. Yeni şartlara uydurulsa da, öğ-

reteleri tefsir edilse de yine Tanrıya ve ahirete olan inanç devam edecektir ki, bu inanç ilme ve komünizme muhaliftir ve daima muhalif kalacaktır.»

(İlim ve Din, Moskova, Sayı 4, Nisan 1961)

«Komünistler prensip itibariyle mezhepçi dar kafalılığa ve sınırlı düşünceye muhaliftirler. Bugünkü her çeşit kitle hareektlerindeki bütün gayretlerin bir emperyalizm aleyhtarı cereyan halinde toplanmasını savunurlar. İster Asyalı, Arabistanlı veya Lâtin Amerikalı olsun bütün ezilen halkların, ister katolik, protestan, müslüman veya Budist olsun bütün çalışan insanların en büyük emelleri onların içtimaî baskı ve sömürgeciliğe karşı, barış ve demokrasi için yapacakları mücadel ede gerçekleştirecektir.»

«İslâm dininin ilim düşmanı karakterini gösterirken aynı zamanda onun bugünkü şartlar altında, yani islâm bayrağı altında ilerici olmak bakımından büyük ehmmiyeti taşıyan birçok kurtuluş hareketleri yapıldığını, bilhassa Mısır'ın liderliğindeki Arap halklarının mücadelesini hesaba katmalıyız. Doğu memleketlerinde halâ millî hisleriyle dinî hisleri birbirine karışık olan halklar vardır... Bu vaziyette bizim konferansçılarımız, dine karşı iyi bir mücadeleyi yürütebilmek için büyük bir siyasî olgunluğa, çağdaş sosyal hâdiseler hakkında derin bir kavrayışa sahip bulunmalıdırlar.»

(Felsefe Meseleleri, No. 5, Kasım 1957)

«Hiç şüphesiz, biz komünistler, kelimenin gerçek mânasıyla Allahsızız. Hiç bir dine inanmayız. Bizim dünya görüşümüz diyalektik materyalizmin ve tarihî materyalizmin görüşüdür, dünyadaki değişimleri bunlar vasıtasıyla anlıyoruz.»

(Çang—Çi Yi, Çin Komünist Partisi Birleşik Cephe Faaliyetleri Şubesi Müdür Yardımcısı, Milliyetler Birliği, Peking, 4, Nisan 1962)

«Dinin dünya görüşü gerici, ilim aleyhdarı, sosyalizm aleyhtarı ve komünizm aleyhtarıdır.»

(Nationalities Unity, Peking, No. 3, Mart 1959)

«Komünistler bazı idealistlerle, hattâ din mensuplarıyla birlikte siyasi hareket için bir emperyalizm ve derebeylik aleyhdarı birleşik cephe kurabilirler, ama onların idealizmini veya dini doktrinlerini katiyyen tasvip edemezler.»

(Mao Tse - Tung'un Seçilmiş Eserleri, Cilt III, s. 155)

«Komünistler Allahsız ve tam mânasıyla maddecidirler... Onlar dinin de, diğer şeyler gibi... büyüme, gelişme ve sönme devrelerinden geçtiğine inanırlar. Yine inanırlar ki, sınıf cemiyetinde din mahiyeti icabı bir afyondur, halk için bir zehirdir, ve sömürücü sınıfın kitleleri baskı altında tutmak için kullandığı bir silâhtır.»

(Felsefi Araştırmalar, Peking, 15 Şubat 1958)

«Millet malının yemek, israf etmek, partiye ve halka hiyle yapmak, işçilere ve yoldaşlara tahakküm ve kabalık etmek, aşağılık zevk ve eğlencelere kapılmak ve dine inanmak gibi bütün bu pis işler, sömürücü sınıfın hayat tarzını aksettirmektedir.»

(Halk Günlüğü, Peking, 5 Mayıs 1955)

«Allaha inanmak ve din çok, çok eski zamandan beri mevcut olagelmıştır. Bunlar çok insanın ruhi hayatlarında uzun zaman hâkim bir mevki işgal etmiştir; bazı milliyetler ve kitleler üzerinde büyük tesirleri vardır, gayet köklü bir şekilde yerleşmişlerdir. Bu yüzden halk arasında ateist bir eğitimi yürütmek birinci derecede mühim ve tarihi bir vazifedir. Bu eğitim uzun bir süre içinde tekrar tekrar verilmelidir. Bu problemin halledilmesi hiç de kolay değildir.»

(Halk Günlüğü, Peking, 30 Ekim 1962)

«Ama Komünistler iktidarı ele geçirmeden önce bu kadar açık konuşmazlar :

«Allahsız olduğumuzu Programımızda niçin açıkça beyan etmiyoruz? Niçin hristiyanları ve Allah'a inananları Partiye alıyoruz?.. İhtilâl mücadelesinde birlik... bizim için daha önemlidir... Programımızda Allahsız olduğumuzu bu yüzden ilân etmiyoruz; ve etmemeliyiz; hâlâ birtakım din hurafelerine inanan proleterleri de bu yüzden par-

tiye girmekten alıkoymuyoruz ve böyle yapmalıyız.»

(Lenin, Eserler, Cilt 10, s. 68 - 69)

«Lenin'in Partisi daha kuruluşundanberi dine karşı değişmez ve barışmaz bir düşman olmuştur.

«Sovyetler Birliği Komünist Partisinin dine karşı mücadelesinde kazanılan tecrübe, kardeş Komünist ve İşçi Partilerinin ortak malıdır. Kardeş Sosyalist devletler de kitle halinde Allahsız birer memleket oluyor ve kapitalist ülkelerdeki işçiler de gittikçe dini terk ediyorlar. Bugünkü devirde, yani kapitalizmin çöktüğü ve sosyalizmle komünizmin muzaffer olduğu bu devirde, Allah'a olan imanın sönmesi gayet tabii ve dönüşü olmayan bir hâdisedir.»

(İlim ve Din, Moskova, No. 6, Haziran 1963)

«Sosyalist bir Cumhuriyet olarak, geçen asırlardan bize intikal eden bu ideolojik yükü, yani dinle meşgul olmamız gerektiğini biliyoruz... Mamafih, Marksist — Leninist olarak, Sosyalist cemiyete dinin çökeceğini ve komünist cemiyette ise büsbütün kaybolacağını da biliyoruz.»

(Çekoslovak Kültür Bakanı Vaclav Kepecky'nin Çekoslovak Komünist Partisi Kongresinde verdiği bir nutuktan, Kızıl Adalet, 7 Temmuz 1960)

«Bizim Parti ve devletimiz tarafından takip edilen siyasî yol dinin sosyal köklerini gittikçe daha çok kurutmaktadır.»

(Halk Eğitimi, Budapeşte, 14 Ekim 1959)

«İşçi sınıfı arasında dinî inançlar şeklinde görülen cehaleti ve karanlığı fethetmedikçe Sosyalizmin zaferi imkânsızdır. Sosyalizmin zaferi olmadan da dinî inançların yıkılmasına imkân yoktur.»

(Herman Scheler, «Marksizm — Leninizm'in Dine Karşı Tavrı», Dietz — Verlag, Doğu Berlin, 1957, s. 25-36)

«Parti politikasının kuvveti, doğruluğundan ileri geliyor. Parti bu politikanın tesbitinde şahsî arzular, görüşler veya kaprislere göre değil, fakat cemiyetteki gelişmenin kanunlarına, keza bize sadece halihazırını değil, gelecekte ne olacağını da anlatan Marksist — Leninist ilme göre hareket etmiştir.»

(Kıvılcım, Bükreş, 4 Temmuz 1953)

«Halkımızın Sosyalizme, refaha ve yüksek Sosyalist kültüre doğru ilerlemesini durdurmak isteyen geri fikirlere, batıl itikadlara, mistisizme

ve her çeşit felsefî idealizme karşı amansız bir savaş açılmalıdır.»

(Romanya Bakanlar Kurulu Başkanı
Birinci Yardımcısı Miron Constanti-
nescu'nun Romanya İşçi Partisi Kon-
gresinde yaptığı konuşma'dan. Kıvılcım,
26 Aralık 1955)

«Öbür dünyaya ve insanlığa inandıran, düş-
mana karşı sevgi ve pasif kadercilik telkin eden,
dünya üzerinde hakiki bir sadet için yapılacak fa-
al mücadeleyi reddeden din, komünist inançla son
derece tezat halindedir.»

(Kızıl Adalet, 22 Haziran 1953)

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

DİNE KARŞI HAREKETLER

Rus Sovyet Cumhuriyet'nin ilk Anayasasındaki 13. madde «din lehinde ve aleyhinde propaganda hürriyeti» ni garanti ediyordu. Bu madde dine karşı bir harp ilânı demektir, zira komünist propaganda yapacakları mânasına geliyordu.

23 Ocak 1918 de Kilise ile Devletin ve Kilise ile Okul'un ayrılmasını bildiren ve kiliseye ait bütün malların karşılığı verilmeden hükümet tarafından zaptedilmesini emreden bir kararname bu işi daha da ileri götürdü. Kararnamenin 9. maddesi okullarda din dersini yasak ediyordu.

Moskova'da yayınlanan bir kitapta bu kararnamenin maksadı şöyle belirtilmektedir. (Sosyetler Birliğinde ve Dış Ülkelerde Din aleyhtarî Hareketler, Moskova, 1933, s. 12, 15, 16)

«Kilise ile Devletin ve Kilise ile Okul'un ayrılması hakkındaki kararnamenin ta baştan beri dine karşı yönetilmiş olduğunu bilhassa belirtmek gerekir. Din meselesinde Sovyet hükümeti hiç bir zaman din ve allahsızlıkla eşî tsurette işbirliği yapmak gibi iki yüzlü bir siyaset gütmedi. Hükümetin

din meselesini bir tarafa bıraktığını, işi tabii gelişine bıraktığını söylemek doğru değildir... Bu kararname dine karşı maksatlı bir tedbirden başka bir şey sayılmamalıdır.

«Sovyet iktidarı dinle mücadele ediyor. Bu mücadele birinci plânda bütün kiliselerin Devletten ayrılması ile, sonra da okullarda ve halk arasında din aleyhtarı eğitimi organize etmek suretiyle yapılmaktadır. Eğitim Komiserliğinin din aleyhtarı faaliyeti kilise ile dinin ayrılmasına aykırı bir hareket değildir, bilâkis bu ayrılıktan doğan bir hâdisedir.

«Eğer bizim hükümetimiz kiliseyi Devletten ayırdıktan sonra elindeki her vasıta ile din aleyhtarı propogandaya da girişmeseydi, o zaman din gelişecek ve yeni şekiller içinde bir dereceye kadar da kuvvetlenmiş olacaktı... Binaenaleyh, bizat hükümetin kuvvet ve vasıtalarıyla memleket çapında bir din aleyhtarı faaliyet yürütülemezse, bu başarısızlık proleter diktatörlüğüne ve kilise ile Devletin ayrılması prensibine karşı bir ihanet olur.

«Bu kararnamenin tahlili birkaç kelime ile şöyle özetlenebilir: Kapitalist ülkelerde Din ve Devletin ayrılması dinin daha serbest ve en yüksek bir şekilde gelişmesine yol açıyorsa, Sovyetlerde bu ayrılık dinin serbestçe ve nihaî olarak ölümüne yol açıyor.

8 Nisan 1929 tarihli, Dinî Teşekküllerle ilgili kararname Madde 17)

«Dinî teşekküllerin

(1) Yardım fonları, kooperatifler veya müstahsil sendikaları... kurması;

(2) Üyelerine maddî yardım yapması;

(3) Çocuklar, gençler veya kadınlar için hususî ibadetler veya sair toplantılar tertip etmesi, umumî dinî, edebî, çalışma veya elişleri ve sair toplantıları, grupları, veya dalları... tertiplemeleri» yasaktır.

(Rus Sosyalist Sovyet Cumhuriyeti
Kanunları, 1929, s. 35 - 353)

Madde 18

«Devlete, halka veya hususî şahıslara mahsus eğitim müesseselerinde hiç bir dinî eğitim yapılamaz. İlahiyat Kursları NKVD'nin yahut Muhtar Cumhuriyetlerde Merkez İcra Komitelerinin müsaadesiyle açılabilir» (17 Yaşından yukarı olanlar için)

(Rus Sosyalist Sovyet Cumhuriyeti
Kanunları, 1929, s. 35 - 353)

Sovyet Adalet Komiserliği 1920 tarihinde, «... din adamlarının başlıca tesir merkezleri olan manastırların tamamen kaldırılması» nı emretmiştir.

(İnkılâp ve Klise, 1920, No. 9 - 12, s. 83)

«... Kilise liderleri hükûmete karşı harp ilân etmişlerdir... Bu kilise prensiplerine artık merhamet edilemez ve edilmeyecektir.»

(Sovyet Merkez İcra Komitesi Reisi
Kalinin, İzvestiya, 6 Ağustos 1922)

«Kollektifleştirme işi bütün kiliselerin (dinî teşkilâtlar) ortadan kaldırılmasıyla sıkı sıkıya bağlıdır. Bunların hepsi değilse bile, hiç değilse her türlü dinî teşkilâtların sayısı ve dolayısıyla bunların tesirleri yarıya indirilmek suretiyle pek çoğu ortadan kaldırılabilir... Eğer ana bölgeler kollektifleştirilirse, o zaman buralardaki din teşkilâtlarının tesiri de en azından yarı yarıya azalmış olacaktır.»

(Din Aleyhtarı, Moskova, 1930, No. 3,
5. 6-7)

«Din adamları bir hukukî şahsiyetin haklarından faydalanamaz... Dinî cemiyetlerin çocuklar, gençler ve kadınlar için, yahut herhangi surette ibadet toplantıları yapmaları yasaktır; bunlar edebiyat grupları, dinî, inceleme grupları v.s. gibi gruplar da kuramazlar. Gezi tertip edemezler, çocuklar için oyun sahaları, kütüphaneler, okuma odaları ve hastahane kuramazlar, tıbbî yardım tertip edemezler.»

(Moskova Radyosu, 24 Mayıs 1962)

«... faal, saldırgan, militar bir allahsızlık propagandası inananların haklarını ihlâl etmek değildir ,aksine bu türlü bir propaganda Sovyetler Birliğinin temel kanunlarının meşru bir neticesidir. Buna göre, anne ve babaların bu propagandayı vicdan hürriyetine aykırı bularak çocuklarını din aleyhtarı ekitimden men etmeleri demagojiden ibaret olup inananların hislerine duyulan hürmet hissini suiistimal ve vicdan hürriyeti kanununu ihmal demektir.

(Genç Kommünist, No. 10, Aralık 1958)

«Bilindiği gibi, Sovyet Anayasası dine karşı ideolojik mücadele için çok geniş imkânlar tanımaktadır. Bu imkânlardan faydalanmak lâzımdır. Anayasa tarafından garanti edilen vicdan hürriyeti, herşeyden önce, çalışan halkın aydınlatılmasını ve bunlar arasında Allahsızlık propagandasının yayılmasını gerektirir.

(Kommünist, No. 17, Aralık 1958)

«Dinî liderlerin meselâ, Devletin alâkalı organlarından hususî müsaade almadan kilise, cami veya ibadethane açmaya, toplu halde vaftiz yapmaya, bu işe tahsis edilmemiş yerlerde dua toplantıları yapmaya ilh, hakları yoktur, Sovyet kanunları dinî merasimler sırasında halkın sıhhatini bozabilecek şeylere veya batıl itikatlar doğuracak hareketlerin yapılmasına müsaade etmez.»

(İlim ve Din, No. 9, Eylül 1961)

Manastır keşişleri arasında yapılan propagan-
da çalışması çok büyük gayretlere mal oldu. Par-
tinin bölge komitesi bu çalışma için teferruatlı
bir plân hazırladı. Bu plânın geniş bir kısmı ke-
şişlerin akrabalarına ve tanıdıklarına tevdi edildi.

«Bunlara, manastırları ziyaret ettikleri zaman
keşişleri manastırı terketmek için ikna etmeleri
söylendi. Şehirde ne zaman bir keşiş görülse pro-
pagandacılar hemen onunla konuşuyorlar, ma-
nastır hayatının saçmalıklarını ve hakikî saadetin
esasını anlatmaya çalışıyorlardı.

«Kısacası, manastır sakinleri üzerinde tek tek
gayet yorucu bir çalışma yapıldı... Hakikat şu ki,
manastırı kapatma teklifi yapılıncaya kadar pek
çok hazırlayıcı çalışmalar yapmak icab etti. 1960
sonbaharında keşişler hücrelerini terkettiler ve
manastır kapatıldı.

(Moldavya Komünisti, No. 7, 1961, s.
55)

«Sinagog faaliyetini durdurdu. Onun yerine
bir spor salonu kuruldu. Bu iş için, Sinagog men-
supları arasında geniş çapta bir propaganda çalış-
ması yapılmıştı. İşe liderlerden ,yani «on iki ida-
reci ihtiyar» dan başladı. İdareci grup mensupla-
rı artık yapılacak toplantıların mânasız olduğuna
inandırıldıktan sonra bunlardan bazılarını diğer
dindarları ikna etmekte kullandık. Cemaatin bü-
tün üyeleri gruplara ayrıldı ve her gruba propa-

gandacılar tayin edildi. İdareci «onikiler» istif-
larını imzalar imzalamaz artık geri kalanları ikna
etmek nisbeten kolaydı.»

(Moldavya Komünisti, No. 7, 1961, s.
56)

«Sadece geçen yıl 175 mezhepçi mezheplerini
terkettiler. Mezhepçi Kiliselere artık eskisi kadar
devam eden yok, son zamanlarda 15 kilise dinî fa-
aliyete son verdi; manastır da artık çalışmıyor.»

(Moldavya Komünisti, No. 7, 1961, s.
58)

«Moldavya'da Nikolsevka köyünde 150 yıldan
beri bir zaviye vardı. Halk ona iyice alışmıştı. Fa-
kat din adamları boş durmuyorlar, genç kızları
oraya alıyorlardı. Bu pis cemaatın dağılması ge-
rekti. Komsomol üyeleri ve kollektif çiftliklerde
çalışan gençler zaviye mensuplarıyla uzun konu-
şmalar yapmaya başladılar, onlara gazete ve kitap-
lar getirdiler, etrafa hoparlörler yerleştirmek gibi
tedbirler de alındı: İsteseler de istemeseler de son
haberleri, gençlik hayatı hakkındaki konuşmaları,
konserleri dinliyorlardı. Nihayet köy Sovyet'ine
bir yazı yazarak zaviyeyi kapatmayı ve kollektif
çiftliğe girmeyi istediler.

(Pravda, 17 Nisan 1962; Komsomol
Birinci Sekreteri S. P. Pavlov'un
14. Komosomol kongresinde verdiği
nutuktan)

«Allahsızlık propagandası önemli müsbet neticeler verdi. Bölgede son iki yılda 100'den fazla kilise ve ibadethane, halkın isteği üzerine kapatıldı... Eski kilise binalarında mahallî tarih ve folklor müzeleri kuruldu.

(Ukrayna Komünisti, No. 6, 1961)

«I. O. Rudnev'in başkanlığındaki mahallî propaganda heyeti, Stavropol seminerine devam eden talebelerle tek tek meşgul oldular. Neticede 1959 da 14 talebe semineri terketti, 1960 başında beş kişi daha ayrıldı. Ayrıca, seminere girmek isteyen gençlerle de hayli uğraşıldı, geçen yıl seminere hiç kimse kaydolmadı.»

(Felsefe Meseleleri, No. 3, Haziran 1961, s. 68)

«Komsomol (Komünist Gençler Birliği) dini ideolojinin amansız düşmanıdır... Son zamanlarda komsomol hayli enerjik bir Allahsızlık propagandası yapmış buuhnuyor .

Mesele... dini bayram günlerinde kültürel tedbirler almak suretiyle gençleri Kiliseden ayırmaktır.»

(Genç Komünist, No. 7, Temmuz 1959)

«Komsomol'un teşebbüsüyle 1959 yılında Estonya'nın her bölgesinde ve kasabasında yapılan «Gençliğin Yaz Günleri» adı verilen toplantılar

çok alâka gördü. Bunlara 6500 kişi iştirak etti. Neticede Kiliseye gidenlerin sayısı 1957 dekine nisbetle üçte bir azaldı.

(Soviet Estonia, 17 Şubat 1960)

«Eğitim çalışmalarından bahseden Yoldaş Kebin, ilerici sivil merasimler ihdas etmenin ehemmiyetini belirtti. Meselâ Kiliseye kabul merasimine karşılık olmak üzere tertiplenen «Genç Yaz Günleri» programı çok alâka çekti. Son beş yıl içinde Kiliseye girenlerin sayısı beş misli azaldı.

(Sovyet Estonia, 11 Temmuz 1963)

«Vitebak bölgesindeki Parti teşkilâtları, dingerici temelini ortaya çıkarmak üzere hayli gayret sarfediyorlar. Eldeki bütün vasıtaları kullanarak halkı yavaş yavaş batıl itikatlardan kurtarıyoruz. Bu meselede elimizde çok büyük fırsatlar mevcuttur ve bunların akıllıca kullanılması lâzımdır. Son zamanlarda Babtist mezhebinin bir çok din adamlarının ve liderlerinin foyalarını açığa çıkararak onların faaliyetlerini felce uğrattık. Kiliseye hizmet eden pek çok kimse tarikatlarından alenen vazgeçtiler ve faydalı işlere girdiler. Bazı rahiplerin Allah'a zaten inanmadıklarını ve kiliseyi geçim yolu olarak kullandıklarını söylemiş olmaları da dikkate değer bir hâdisedir.

(Sovyet Belorussia, 7 Temmuz 1963)

«15000 den fazla insanın katıldığı toplantılar-
da, Osh kasabası Sovyet İcra Komitesinin hacca
yasak etmesi ve dağdaki «Beyaz evi» müze haline
çevirmesi istendi. İcra komitesi bu kararı almış
bulunuyor.»

(Sovyet Kirghizia, 17 Eylül 1959)

«Rila manastırına kitle halinde yapılan ziya-
retler halk otoritesine karşı birer gösteri şeklini
almaktadır. Bunların sona erdirilmesi lâzımdır.»

(Bulgaristan Ana Vatan Cephesi Mil-
li Konseyinin tebliği, 4 Temmuz 1948)

«Dinî kalıntılar, dinî bayramlar ve adetler, di-
nî merasimlerin icrası, çeşitli kutsal yerlere yapı-
lan ziyaretler binlerce insanı işinden alıkoymakta
ve böylece halkın ekonomisine büyük zarar ver-
mektedir. Bunlar bilhassa köylerde, her saatin
kıymetli olduğu tarla çalışmaları sırasında çok za-
rar açmaktadır. »

Sofia Radyosu, 29 Ekim 1957)

«Dinin hurafeleri, iktisadî vazifelerimizi biran
önce ifa etmemize mani oluyor. Zira dinî mera-
simler, bayramları ve gelenekler, pek çok insanı
halkın ve yurdun yararına çalışmaktan alıkoyu-
yor. Meselâ Adventist'ler pazar günü çalışmıyor-
lar; Müslümanlar da Ramazan ayındaki oruç es-
nasında veya veya Kurban Bayramında ya kışmen
çalışıyorlar, ya hiç çalışmıyorlar. Ortodoks kilise-
si dinî merasimleri veya toplantıları ekseriya ke-

sif tarla çalışmalarına rastlayan bir devrede yapıyor, hiç şüphesiz bu gibi gösteriler kıymetli vakit ve iş kaybına yol açıyor ve halkın bir kısmı arasında ilim aleyhinde fikirler ve telâkkilerin yayılmasına vasıta oluyor.»

(Halk Gençliği, Bulgaristan, 3 Ocak 1959)

«Kiliseye gidenler ,orada Amerikan emperyalizmini uyandıracak cesaret kazanmak maksadıyla, Halk demokrasisine ve sosyalizme karşı muhalefetlerini belirtmiş oluyorlar... Böyle düşmanlara karşı mücadelemize hiç ara vermiyeceğiz. Kilsese, manastır, zaviye gibi sözde kutsal yerlere girmekte de tereddüt etmiyeceğiz.»

(Çekoslovak Enformasyon Bakanı Kopecky'nin siyasî ve ilmî Bilgivi Yayma Cemiyeti kuruluş toplantısında verdiği nutuktan, 21 Haziran 1952)

«Bir dünya görüşü, bir tabiat üstü yaratıcıya, insan kaderini çizen bir kuvvete, tabiatüstü bir kurtarıcıya ilh... iman olarak dine inanan insanlar vardır. Bunlar dindar oldukları için geri fikirlidirler. Geri kalmış sınıfların temel idealist görüşü olan din ,insan terakkisinin kanunlarıyla çatışmaktadır. Dinî görüşler geciktirici bir kuvvet oluyor ve terakkinin, işçi sınıfının, sosyalizmin, barışın düşmanları için de daima faydalı oluyor. Bu dindarlar mazide yaşayan ve dünyayı din aç-

sından gören kimselerdir, çünkü hiç kimse onlara Marksizm — Leninizm'in materyalist dünya görüşünü öğretip onları ikna etmiş değildir. Bunu bir gaye haline getirmek bu kongrede doğacak olan teşkilâtın, yani siyasi ve ilmî Bilgiyi Yayma Cemiyetinin en acil ve önemli vazifesidir.»

(Kopecky, aynı konuşmadan)

«Bütün ilim dışı ve karanlık görüşlerle, çalışan halkın kafalarını hâlâ işgal eden çok çeşitli dinî hurafelerle mücadele etmek Parti propagandasının mühim bir fonksiyonudur.»

(Kızıl Adalet, Prag, 15 Ekim 1953)

«Çekoslovayada bugünkü rejim Marksizm — Leninizm prensiplerine göre çalışır ve, kiliseye gidenlere karşı olmamakla beraber yeni kiliseler kurarak dinin izlerini muhafaza etmeye ve bunların sun'î olarak ayakta tutmaya da niyeti yoktur.»

(Praca, Çekoslovakya, 12 Nisan 1961)

«Devlet, insanlara bakmayı yasak eden sert nizamlı Karmelitler'den Dominiken'lerin geceleri uykusuz kalma prensiplerine ve Ursulin'lerin tefekkürlerine kadar her türlü tarikatın mensuplarına karşı tamamen hürmetkârdır. Yalnız bir şeye tahammül etmez. Genç bir Çekoslovak kadınının manastıra girip orada çürümesini hoş görmez.

Binaenaleyh Tarikatların yeni üye kabul etmelerine müsaade yoktur.»

(Kültür, «Çekoslovakya'da Rahibeler» adlı makale, Prag, 16 Mart 1961)

«Bizim ideolojik terbiyemizin tatbiki, netice itibariyle, sallantıda olanları Allahsız yapmak ve «iyi hristiyanlar» ın din duvarlarında bir gedik açmak demektir.»

(Halk Eğitimi, Budapeşte, 10 Mayıs 1963)

«Partimizin ve hükümetimizin kilise politikası bizim umumî politikamızın bir parçasını teşkil eder ve dinî ideolojiye karşı mücadelemizle sıkı sıkıya bağlıdır. »

(Işık «Macaristan», Ocak 1963)

«Dinî ve diğer idealist görüşlere karşı iyi bir ilmi propagandanın geliştirilmesi, bizim en ciddi vazifelerimizden biridir.»

(Macarsitan İşçi Partisi Birinci Sekreterinin 7. Parti Kongresinde verdiği nutuk'tan, Halk Hürriyeti, 1 Aralık 1959)

«Dinî çevreler... karakterlerini değiştirmeye başlıyorlar. Çin protestanlarının ve katoliklerinin vatansever reform hareketleri, uzun müddet dinî saldırgan emelleri için kullanmış olan emperyalistlerin gerici tesirini tasfiye ediyor.»

(Chou En-Lai, Çin Halkı Siyasî Müsavere Heyeti Millî Komitesine Rapor, 23 Ekim 1951)

«İnsan dine inansa da inanmasa da sosyalist sistemi desteklemeli, sosyalist yolu takip etmeli ve Komünist Partisinin liderliğini desteklemelidir. Sosyalizme muhalefet veya sabotaj mahiyetindeki hiç bir söz veya harekete müsamaha edilmeyecektir... Kısacası, Lama'lar er-geç Sosyalist yola girmek mecburiyetindedirler... Lupuseng'deki Kızıl Yıldız Kooperatifinin bir kaidesi, her Lâma'nın yılda 260 gün çalışmasını gerektiriyor. Başlangıçta bir lama'nın 260 gün çalışmaya muktedir olmaması mühim değildir. 240 veya 220 gün çalışabilir ve yavaş yavaş daha fazla çalışmaya alışır. Fakat bu çalışmanın bir askarî haddi olmalıdır. İnsan karnını doyuracak ekmeği yapabilmek için çalışmalıdır. Hiç bir Lama aç karnına duaya devam edemez.

«Lamaizme inanan bütün halk Sosyalist yola girmiş olduğuna göre, Lamalar da, eğer bir istikbal bekliyorlarsa, Sosyalist yolu takip etmeleri gerekir. Şimdiden bir karar vermeli ve artık tereddüt etmemelidirler.»

(İç Moğolistan Bölge Parti Komitesi
I. Sekreteri ve İç Moğolistan Başkanı Ulanfu'nun İç Moğolistan Lamalar Birliği toplantısında verdiği nutuk, Kwangming Günlüğü, 14 Ağustos 1958)

«Bugün artık köylerde hayaletler ve ruhlar sistemi tamamen çökmüş bulunuyor, artık köylüler tanrıları kendi elleriyle kovuyorlar... Bizler, mücadeleci materyalistler olarak, köylülerin bu mücadelesine öncülük yapmalı ve onları desteklemeliyiz. Tanrıların kudretini münakaşa ederek kendi kendilerini eğiten köylüler Allahsız cepheye geçişlerinin ve kendilerini tanrı inancından tasfiye etmenin tam şuuru varmalıdır... Şüphesiz bunun yapılabilmesi uzun zaman alacaktır.

(Yeni Çin Haberler Ajansı, 25 Eylül 1958)

«Eskiden beri kutsal sayılan ecdad mezarları bizzat halk tarafından ortadan kaldırılmıştır. Birçok bölgelerde aile duaları, şehir tanrıları, gök gü-rültüsü tanrıları, mahallî tanrıları, mahallî tanrı-lar, ve Cennet kraliçesi ortadan kalkmış bulunuyor... Mezar taşları, tabutlar v.s. kolektif çiftlik-lerde su yolları, domuz ağılı, helâ, yük arabası, gübre hatılı, sundurma ve ufak su bendi kapıları yapmakta kullanıldı... birçok mâbetler domuz ağı-lı veya fidanlık haline getirildi, böylece kolektif çiftliklerin masraflarında büyük tasarruf sağlan-dı.»

(Halk Günlüğü, Pekîng, 12 Mayıs 1958)

«Sovyet (1) Bölgelerinde emperyalist imtiyazlar ilga edilmiş ve emperyalist tesirler ortadan kaldırılmıştır. Emperyalist köy papazları ve rahipler halk tarafından kapı dışarı edildi; emperyalist misyonerlerin zaptettiği halk emlâki geri alındı; misyoner mektepler Sovyet mektepleri haline çevrildi. Kısacası, sadece Çin'deki Sovyet bölgeleri emperyalistlerden kurtulmuş bulunuyor...»

(Mao Tse-Tung, İkinci Çin Sovyetleri Kongresine rapor, 24 Ocak 1954)

«İslâm dininde feodal imtiyazlar ve istismarları ortadan kaldırmak için yapılacak mücadele gayet keskin ve karmakarışık bir sınıf mücadelesi teşkil ediyor...

«Sosyal mevkileri bakımından, dini meslek olarak seçenler de nihayet bu memleketin vatandaşlarıdır. İstisnasız her vatandaş vatansever kanuna riayetkâr ve sosyalist olmak mecburiyetinde olduğuna göre Müslüman dini liderleri ve imamlar da zamanın gidişine ayak uydurmalı, bütün feodal imtiyazlardan ve başkalarını sömürmekten şuurulu bir şekilde vazgeçmeli, iş hayatına faal bir şekilde girmeli ve kendi kendilerinin emekçisi olmalıdırlar. Ancak bu suretle bir sosyalist ülkenin vatandaşı olma sıfatını kazanabilirler. Feodal imtiyazlarını elinde tutmaya ve dini istismar

(1) Hükümet otoritesini temsil eden heyetler.

etmeye, hattâ yeni nizâmı sabote veya mukavemet etmeye çalışanlar emekçi halk tarafından yüzüstü bırakılacak ve zamanın tekerlekleri altında ezilip gideceklerdir.»

(Kansu Günlüğü, 10 Kasım 1958)

«Budizm hurafeleri örtecek yerde istihsal yolunda inkişaf etmelidir.»

(Yeni Çin Haberler Ajansı, 9 Ekim 1950)

«Budistler, dinî inançlarını vatanseverliği reddetmek için kullanamayacakları gibi, komünist Partisinin hâkimiyetini reddetmek için de bu inançları bir bahane olamaz.»

(Yeni Çin Haberler Ajansı, 11 Mart 1959)

«Bu Budist... Partinin hâkimiyetini ayakta tutmak, Sosyalizme giden yolu takip etmek, kendisini çalışma hayatına vermek, vatanımıza ve halkımıza karşı derin bir sevgi duymak... ve Budizmin istikbalinden bahsetmeden önce memleketimizin zengin ve mesut bir ülke haline gelmesine çalışmak üzere halkla elele vermelidir.»

(Modern Budizm, Çin, 30 Ekim 1959)

«Daha önceki tecrübeler, toprak reformunun yapılmakta olduğu birçok bölgelerde dinî faaliyetlerin reform çalışmalarına kötü tesir yaptığını bize gösterdiği için, bahis konusu bölgelerdeki ki-

liselerin ibadet ve ilâhiyat seminerleri de dahil olmak üzere bütün faaliyetleri, toprak dağıtım işi tamamlanıncaya kadar, geçici bir zaman için yasaklanmıştır.»

(Halk Günlüğü, Peking, 20 Kasım 1950)

«Biz Katolikler geçen yıl bazı eski kaide ve tatbikatları ilga etmekle beraber, Sosyalizmin kurulmasına mâni olan bazı kaidelerimizden halâ vazgeçmiş değiliz, bunların devam etmemesi gerekir... Evlenme meselesi, çocuklara verilen din terbiyesi, vaftiz v.s. meseleleri evlenme ve inanç hürriyetine tamamen zıt şeylerdir. Bunlar pekçok genç kadın ve erkekleri feodal evlenme sistemine ve dinin zararlı bağlarına sokmaktadır. Binaenaleyh, gayrimeşru sistemler şiddetle tasfiye edilmiştir.»

(Kirin Günlüğü, 23 Haziran 1950)

DİN VE GENÇLİK

«Çocukları ana - babaları ve akrabalarının inançlarının tesirinden korumaya bilhassa dikkat etmeliyiz. Anayasada bildirilen vicdan hürriyeti, faaliyetlerinden mesul tutulabilen yetişkin vatandaşlara ait bir husustur. Hiç kimsenin çocuklara manevî tesir yapmasına, onların körpe dimağlarına baskı yapmasına müsaade edilemez.»

(Komsomol Birinci Sekreteri S. P. Pavlov'un 14. Komsomol Kongresine sunduğu bir rapordan. Pravda, 17 Nisan 1962)

«... Bazı komünistler çocukların kendi aileleri içinde dinî merasimleri görmeye zorlanmalarına ve kendi evlerinde duvarlarda tasvirlerin asılmasına göz yummaktadır. Basınımızın vazifesi başkalarını kendi suçlarına ortak eden bu dindarları tel'in etmek ve halk efkârını bunların aleyhine yöneltmektir.»

(İlim ve Din, Moskova, No. 5, Mayıs 1962)

«Sovyet nizamı çocukları materyalist, yani Allahsız olarak yetiştirir. Devlet bir dinî ideolojinin mekteplerde çocuklara ilmî bilgi ile yan yana verilmesine müsamaha edemez... Umumî bir tahsil veren memleketimizdeki hiçbir okulda din dersi okutmaya izin yoktur.»

(Moskova Radyosu, Yurdiçi Yayınları
24 Mayıs 1962)

«Maalesef bazı öğretmenler Allahsızlık meselesine dokunmaktan kaçınmaktadırlar.»

(Komünist «Litvanya», No. 9, Eylül
1962)

«Anne ve babalar çocuklarına evde verdikleri anti-sosyal ve dinî terbiyeden mesul tutulmalıdır. Bu mesuliyet sadece bir ahlâkî mesuliyet değil, devletin menfaatları gerektirdiği takdirde, aynı zamanda hukukî bir mesuliyet olmalıdır.»

«Amme organları ve hukukî organlar, anne ve babalarının manevî ve ahlâkî suçlarına kurban giden çocukları ve genç nesillerin vicdan hürriyetlerini korumalıdır. Çocuk anne ve babasına tamamen bağlı olduğu için bunu kendisi yapamaz. Biz ona yardı metmeliyiz. Sovyet hukukunun hakikî inkılâpçı hümanizmi ve komünist ahlâkının yüksek prensipleri bunu gerektirir.»

(Genç Komünist, No. 10, Ekim 1959)

«Ozolmuize mintakasının Katolik rahibi Petr Liepnik... çocuklara kilisede ve kendi evinde Ka-

tolikliğe uygun din dersleri verirdi. Petr Liepnik'-in suçu tamamen isbat edildi. Bir yıl müddetle mecburî çalışma kampında kalma cezası verildi.»

(Sovyet Litvanya, 17 Eylül 1959)

«Lenin bize Komünist gençlik terbiyesinde en önemli noktanın, gençleri komünist ahlâkiyetine göre terbiye etmek olduğu öğretmiştir. Komünist ahlâkiyeti ise din ahlâkı ile uzlaşmaz. Binaenaleyh komünist ahlâk sistemine göre verilen terbiye mahiyeti icabı din aleyhtarını bir terbiyedir.»

(Genç Bolshevik, No. 21, 1951, s. 61)

«... Kilise mensupları çocukları Tanrı'nın ordularına katılmaya çalışırlar. Bu tehlike hiçbir zaman unutulmamalıdır... Din tehlikeli bir düşmandır, sadece Allahsız değil, fakat aynı zamanda militan bir Allahsız olmamız lâzımdır.»

(Moskova Radyosu, 17 Temmuz 1961)

«Sovyet okulları, talebelere dine karşı amansız bir tavır aşılmalıdır. ... denebilir ki, Sovyet okulunun bu ideolojik ve terbiyevî sahadaki vatl itikada ve dinî görüşlere karşı faal birer mücazifesi talebeleri şuurlu birer Allahsız, her çeşit badeleci olarak yetiştirmekten ibarettir.»

(«Okulda Allahsızlık Terbiyesi», Sovyet Pegadogics, No. 4, Nisan 1955)

«Litvanya Komünist Partisi Merkez Komitesi Bürosu, ilmî Allahsızlık propagandasını daha keşif bir şekilde yaymak üzere pratik bir plân hazırlamıştır.» «... Okuldaki çocukların Allahsız yetiştirilmeleri hususuna bilhassa dikkat edilmiştir.»

(Komünist (Litvanya), No. 4, Nisan 1962. Litvanya Merkez Komitesi Birinci Sekreteri A. Snechkus'un makalesi)

«Kâfi derecede hayat tecrübesi olmayan ve bu yüzden insan ruhlarını «birarada toplama» hususundaki ideolojik düellolarda ihtisas sahiplerine karşı galebe çalamayacak durumda bulunan gençlere bilhassa itina edilmelidir. Fakat dinin kaderini asıl tayin edecek şey, bu gençler üzerinde yapılan çalışma olacaktır, çünkü ruhban sınıfının ileri yaşlardaki kanı kurumuş insanlar arasında uzun müddet ayakta kalması beklenemez.»

(Siyasî Eğitime Yardım, No. 8, Ağustos 1959)

«Dün, Sovyet Rusya'da Siyasî ve İlmî Bilgiyi Yayma Cemiyeti Leningrad şubesinin Merkezî Eğitim Bürosuna bağlı bir Dinsizlik Üniversitesi açıldı. Öğretim programı, talebeleri militan bir materyalist açıdan Allahsızlık propagandası yapmak üzere yetiştirecek şekilde düzenlenmiş bulunuyor.»

(Leningrad Pravda, 18 Ekim 1958)

«İnsan ancak sınıfları ortadan kaldırdığı ve tabiatı ve içtimai kuvvetleri hâkim kılma kabiliyetini geliştirdiği zaman dinin ortadan kaldırılması mümkündür...»

«... Bu yüzden, gençleri Allahsız yapmak ve onları sosyalizmi kurma uğrunda kahramanca savaş-tırmak için kendilerine ilmi dünya görüşüne dayanan bir ideolojik temel vermek gerekir...»

«... Dinî fikirler tedricen ortadan kalktığı ve artık hiçbir kimse dine inanmadığı zaman hürriyeti korumanın bir zarureti kalacak mı? Şüphesiz, artık buna lüzü mkalmayacak.»

(Çin Gençliği, 1 Şubat ve 16 Temmuz 1955)

«Kilise çocukları arasında hiçbir suretle dinî propaganda yürütemez. Çocukların yetiştirilmesi tamamen devlete ve demokratik halk teşkilâtlarına ait bir iştir. Çocuklar için hiçbir dinî teşkilâta müsaade edilemez.»

(Anavatan Cephesi Millî Konseyinin Tebliği, Bulgaristan, 4 Temmuz 1948)

«Allahsız anne ve babalar çocuklarına sağlam bir din aleyhtarı terbiye vermek ve onları din tesirinden korumakla mükelleftirler. Düşünce hürriyeti ve çocuklarının istikbali namına ,onların kafalarını dinin lüzumsuz ve zararlı fikirleriyle bozacak yerde, anlayışlarını kuvvetlendirmeye çalışmalıdır.»

(Anavatan Cephesi, Bulgaristan, 3 Ekim 1958)

«Önümüzdeki uzun zaman içinde öğretmenlere, gençliğe ve yetişkin halka kilise aleyhtarı materyalist bir terbiye vermek bizim en ciddi vazifelerimizden biri olacaktır.»

(Halk Eğitimi, Macaristan Eğitim Bakanı Yardımcısı Bayan Joburu, 15 Ağustos 1957)

«Borsod kasabasında bir okul müdiresi olan Bozsa Koos, gazetemize yazdığı mektupta, kiliseye gittiği için 20 yıllık bir Devlet hizmetinden sonra işinden atıldığını söylemektedir.»

(Macar Milleti, Macaristan, No. 60, 8 Temmuz 1956)

«... Parti üyelerinin bir dinî hayat yaşamalarına ve çocuklarını dindar olarak yetiştirmelerine müsaade verilemez Komünistler peşin hükümlere, dinî âdetlere ve akrabalarının muhafazakârlığına göz yummamalıdırlar.»

(Vas Halkı, Macaristan, 12 Temmuz 1959)

«Komünist Gençlik Federasyonunun ideolojisi, dinî ideoloji ile hiç uzlaşmayan dialektik materyalizmdir.»

(Macar Milleti, 30 Haziran 1959)

«Marksist görüşler beyan etmezler, ama sabahleyin okul saati başlamadan önce kiliseye giderler.»

(Public Education, Macaristan, 10 Şubat 1960)

«Üstelik, kilise ideolojisinin üniversiteleri mize halâ tesir etmesi karşısında susamayız. Bazı üniversite talebeleri ideolojik bakımdan tamamen «iki yüzlü» bir tavır takınmaktadırlar. Şu veya bu talebenin kafasında Marksist - Leninist Doktrin ve bu doktrin ışığında yapılacak tetkikler dinî ideoloji ve onun kalıntıları ile «uzlaşabilir» görünüyor. Fakat iki ideolojinin birbiriyle uzlaşması mümkün değildir... Bu talebelere Marksizm - Leninizm denilen ilmî teori ile dinî ideolojinin tamamen ilim dışı olan görüşleri arasında uzlaşmaz bir tezadın bulunduğunu izah ve isbat etmek için, şimdiye kadarkinden daha kesif bir Allahsızlık propagandasına ihtiyaç vardır.»

(Hür Gençlik, No. 6, 7 Ocak 1956. Macar İşçi Gençlik Federasyonu (DISZ) Sekreterinin DISZ Merkez Komitesinde verdiği nutuk.)

«Yemek yapmakta tuz ne kadar gerekli ise, öğretim mesleğinde de öğretmenlerin Allahsız olması o kadar gereklidir. Allahsızlık, onların vazifelerini iyi yapma ve gençliği eğitmek için en iyi bir şekilde çalışma kabiliyetlerini gösteren bir vize mahiyetindedir.»

(Predvoj, Çekoslovakya, 9 Ağustos 1962)

«Geçmişin kalıntılarını, halkı kafalarındaki çeşitli dinî vesair peşin hükümleri ve yanlışları ortadan kaldırmak için verilecek Allahsız bir eğitim, Komünist eğitiminin karakteristik vasıflarından sadece bir tanesidir. Bu terbiye çeşitli yollardan verilir.»

(İşçi Dâvası, Sofya, 12 Ekim 1960)

«Gençlerin kafalarına dinî hurafelerden geldiği muhakkak olan zararlar bazen pek vahim olmakta ve onların bütün hayatında çok kötü bir tesir yaratmaktadır. Dinî taassuba ve dinî peşin hükümlere karşı devamlı ve istikrarlı bir mücadele yürütülmesini gerektiren sebep işte budur. Bu hususta mekteplerin ve tedris programlarının verdiği bütün imkânlardan istifade edilmelidir. Gençlikten, halk teşkilâtlarından ve aileden yardım temin edilmelidir.»

(Sofya Radyosu, 19 Haziran 1957)

«Dinî peşin hükümlerin yenilmesi, gençlik eğitiminin tamamlayıcı ve çok önemli bir kısmını teşkil etmektedir. Bütün «Çalışan Gençlik Birlikleri» ve bunların herbir üyesi gençler arasında Marksizm - Leninizmin ve ilerici ilmin yayılması için çalışmalıdırlar. Bunlar bazı gençler arasında halâ mevcut bulunan dinî hurafeler ve mistisizmi yıkmak için sistemli bir mücadele yapmalıdır.»

(Gençlik Kıvılcımı, Romanya, 31 Temmuz 1959)

Aşağıdaki rakamlar Sovyetler Birliğinde Komünistlerin din aleyhtarı faaliyetlerinin doğurduğu neticeleri göstermektedir :

İSLÂM DİNİ

Camiler	24.562	3.000
Dinî liderler	45.300	15.000
Medreseler	100	2

(Bu iki medrese sadece Buharadadır)

RUS ORTODOKS KİLİSESİ

	1964'de	Bugün
Kiliseler	57.174	20.000
Manastırlar	1.025	70
Dinî Okullar	40.000	Hiç

RUSYADA DİN ALEYHTARI NEŞRİYAT

			Yılda
Kitaplar	Yıl	Adet	dağıtılan nüsha
	1958	264	6.771.000
	1960	403	6.248.000
	1961	355	5.422.000
	1962	336	5.845.000
Peryodikler	1958	4	241.000
	1960	6	1.689.000
	1961	9	2.517.000
	1962	8	2.356.000

NEŞRİYAT LUGATÇESİ

Siyasî Eğitime Yardım (V Pomoshch Politicheskomu Samoobrazovaniyu), Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesinin aylık dergisi, Pravda Neşriyat Evi, Moskova.

Din Aleyhtarı (Antireligioznik) : periyodik (1923, 1932 - 41), Sovyet Militan Allahsızlar Birliği'nin organı.

Sovyetler Birliğinde ve Hariçte Din aleyhtarı Hareketler (Antireligioznoe Dvizhenie v. SSSR i Zagranitse) : Militan Allahsızlar Birliği tarafından neşredilen broşür. Moskova, 1933.

Çin Gençliği (Chung-kuo Ch'ing-nien) : gazete, Çin Genç Komünistler Birliği Merkez Komitesi'nin günlük organı.

Kominform : Dergi; Devamlı Sulh İçin, Halk Demokrasisi İçin. Komünist Enformasyon Bürosu'nun 16 dilde neşrettiği onbeş günlük dergi (1948 — 55).

Komünist (Kommunist), periyodik, Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesinin nazarıya ve siyaset dergisi.

Litvanya Komünisti (Kommunist Litvanii) : periyodik, Litvanya Komünist Partisi Merkez Komitesinin organı.

Moldavya Komünisti (Kommunist Moldavii) : Per-yodik, Moldavya Komünist Partisi Merkez Komitesinin organı.

Ukrayna Komünisti (Kommunist Ukrainy) : Per-yodik, Ukrayna Komünist Partisi Merkez komitesinin organı.

Kültür (Kultura) : Haftalık Çekoslovak kültür dergisi.

Anavatan Cephesi (Otechestven Front) : Bulgaristan Anavatan Cephesi'nin günlük organı.

Macar Milleti (Magyar Nemzet) : Vatansever Halk Cephesi'nin günlük gazetesi, Budapeşte, Macaristan.

Izvestiya (Haberler) : Sovyet Hükümetinin resmî günlük gazetesi.

Kansu Günlüğü (Kansu Jih-Pao) : Komünist eyalet gazetesi, Lanchow, Çin.

Kirin Günlüğü (Chilin Jih-Pao) : Komünist eyalet gazetesi, Çangcun, Çin.

Kwangming Günlüğü (Kwangming Jih-Pao) : gazete, Çin Komünist Partisi ile işbirliği yapan Demokratik Partilerin organı, Peking, Çin.

Lenin, Eserler (Sochineniya) : 4. baskı, 35 cilt, Marx-Engels-Lenin Enstitüsü, Moskova, 1941 — 1950.

Leningrad Pravda (Leningradskaya Pravda) : Leningrad Oblast'ı ve Şehir Parti Komiteleri ile Bölge ve Kasaba Sovyetlerinin günlük organı, Leningrad.

Marx ve Engels, Eserler (Sochineniya) : 1. baskı, 29 cilt, Marx-Engels-Lenin Enstitüsü, Moskova, 1938 — 1948.

Modern Budizm (Hsien Tai-fo-Hsueh) : Aylık komünist dergi, Pekin, Çin.

Milliyetler Birliği (Min-tzu Tuan-chieh) : Millî azınlıklara tahsis edilmiş aylık dergi.

Yeni Çin Haberler Ajansı (NCNA) : Resmî ve yegâne Çin Haber Ajansı.

Nepszabadsag (Halk Hürriyeti) : Macaristan İşçi Partisinin günlük gazetesi.

Pekin Revüsü (Peking Review) : Pekinde İngilizce neşredilen ve Çin haber ve görüşlerini yazan haftalık dergi.

Halk Günlüğü (Jen-min Jih-Pao) : Çin Komünist Partisi Merkez Komitesinin gazetesi, Pekin.

Halk Gençliği (Narodna Mladezh) : Dimitrov Kom-somolu (Gençler Birliği) Merkez Komitesinin günlük organı, Sofya, Bulgaristan.

Felsefî Araştırmalar (Che-hsueh Yen-chiu) : İki aylık komünist dergi, Hangçö, Çin.

Praca (Sendika) : Gazete, Slovak sendikalarının günlük organı.

Pravda (Hakikat) : Sovyetler Birliği Komünist Partisi Merkez Komitesinin resmî günlük gazetesi.

Perdjoj : Slovak Komünist Partisinin haftalık dergisi.

Halk Eğitimi (Kozneveles) : Macaristan Eğitim Bakanlığının onbeş günlük organı.

Felsefe Meseleleri (Voprosy Filosofii) : Sovyet İlimler Akademisi Felsefe Enstitüsünün iki aylık organı.

Rabotnichesko Delo (İşçi Davası) : Gazete, Bulgar Komünist Partisi Merkez Komitesinin günlük organı.

İnkılâp ve Kilise (Revolyutsiya i Tserkov) : Peryodik (1919 — 20), Adalet Komiserliğinin organı, Moskova.

Sovyet Rusya Kanunları : 1917 — 1938, Federatif Rus Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti İşçi - Köylü Hükûmetinin Nizamname ve Kanunlar Koleksiyonu (Sobranie Uzakoeniy i Rasporyazheny Rabochego i Krestyanskogo Pravitelstva) : Halk Adalet Komiserliği Neşriyatı, Moskova.

Kızıl Adalet (Rude Pravo) : Gazete, Çekoslovak Komünist Partisinin resmî organı.

İlim ve Din (Nauka i Religiya) : Bütün Sovyetler Birliğinde Siyasî ve İlmî Bilgiyi Yayma Cemiyeti'nin aylık popüler ilim ve Allahsızlık dergisi.

Kıvılcım (Scinteia) : Gazete, Romanya İşçi Partisi Merkez Komitesinin günlük organı.

Mao-Tse-tung'un Seçilmiş Eserleri. (Selected Works of Mao Tse-tung) : 4 cilt, Lawrence and Wishart, Londra, 1954.

Soviet Belorusya (Sovetskaya Belorussiya) : Gazete, Belorusya Komünist Partisi Merkez Komitesi ve Belorusya Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti Yüksek Sovyeti ve Bakanlar Kurulunun günlük organı.

Sovyet Estonya (Sovetskaya Estoniya) : Gazete, Estonya Komünist Partisi Merkez Komitesi ve Estonya Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti Yüksek Sovyeti ve Bakanlar Kurulunun organı.

Sovyet Kırgızistan (Sovetskaya Kirgiziya) : Gazete, Kırgızistan Komünist Partisi Merkez Komitesi ve Kırgızistan Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti Yüksek Sovyeti ve Bakanlar Kurulunun organı.

Sovyet Litvanya (Sovetskaya Latviya) : Gazete, Litvanya Komünist Partisi Merkez Komitesi ve

Litvanya Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti Yüksek Sovyeti ve Bakanlar Kurulunun organı.

Sovyet Pedagojisi (Sovetskaya Pedagogika) : Federatif Rus Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti Pedagojik İlimler Akademisinin aylık organı.

Hür Halk (Szabad Nep), Macaristan İşçi Partisi Merkez Komitesinin eski günlük gazetesi.

Hür Gençlik (Szabad Ifjusag): Macaristan Komünist Gençlik Teşkilâtının haftalık organı.

Gençlik Kıvılcımı (Tineretului) : Gazete, Komünist Genç İşçiler Birliği (UTM)'nin günlük organı.

Vas Halkı (Nas Nepe) : Macaristan İşçi Partisi Vas Eyaleti Komitesinin günlük gazetesi.

Işık (Vilagossag): Macaristan Siyasî ve İlmî Bilgi Yayma Cemiyetinin dergisi.

Genç Komünist (Molodoi Kommunist) : Peryodik, Komsomol (Leninci Genç Komünistler Birliği) Merkez Komitesinin organı. Eski adı «Genç Bolşevik».

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

03 SA 8097

ULB Halle
000 280 925

3/1

Türkiye Ticaret Odaları, Sanayi Odaları
ve Ticaret Borsaları Birliği Matbaası
ANKARA — 1966

200

